

คำวินิจฉัยชี้ขาดอำนาจหน้าที่ระหว่างศาลที่ ๘/๒๕๕๙

ศาลจังหวัดพัทธยา

ศาลปกครองระยอง

พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๒

ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการเมืองพัทธยา พ.ศ. ๒๕๕๒

พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๕๒

พระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ พระพุทธศักราช ๒๕๕๗

คดีที่เอกชนเจ้าของที่ดินมีโฉนดติดลำรางสาธารณะ ได้รับความเดือดร้อนเสียหายจากการที่เมืองพัทธยา จำเลย ซึ่งเป็นหน่วยงานทางปกครองถมลำรางสาธารณะดังกล่าวเป็นถนน ทำให้โจทก์ไม่สามารถใช้ประโยชน์จากลำรางสาธารณะได้ ขอให้บังคับจำเลยรื้อถอนถนนหรือสิ่งปลูกสร้างและปรับสภาพถนนให้กลับมาเป็นลำรางสาธารณะตามเดิม จำเลยให้การว่า เดิมที่ดินทั้งสองแปลงไม่ติดลำรางสาธารณะ แต่ติดทางสาธารณประโยชน์ ซึ่งเป็นทางเกวียนที่ประชาชนใช้สัญจรไปมา มิได้เป็นลำรางสาธารณะแต่อย่างใด จำเลยจึงปรับปรุงโดยก่อสร้างถนนพิพาท อันเป็นการคุ้มครองและดูแลรักษาทรัพย์สิน อันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินตามอำนาจหน้าที่ของจำเลย มิได้กระทำละเมิดต่อโจทก์ ขอให้ยกฟ้อง เห็นว่า ประเด็นแห่งคดีเป็นกรณีพิพาทที่เกิดจากการที่จำเลยซึ่งเป็นราชการส่วนท้องถิ่นและมีสถานะเป็นหน่วยงานทางปกครอง จัดให้มีหรือปรับปรุงดูแลทางสาธารณะ ซึ่งเป็นการใช้อำนาจตามมาตรา ๑๖ แห่งพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๕๒ ประกอบมาตรา ๖๒ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการเมืองพัทธยา พ.ศ. ๒๕๕๒ โดยโจทก์เห็นว่า การถมดินเพื่อจัดให้มีถนนสาธารณะดังกล่าว เป็นการกระทำในลำรางสาธารณะ ทำให้โจทก์ซึ่งเป็นเจ้าของที่ดินติดลำรางสาธารณะไม่อาจใช้ประโยชน์จากลำรางสาธารณะได้ตามปกติ โดยคดีไม่มีประเด็นพิพาทเกี่ยวกับสิทธิในที่ดิน เนื่องจากคู่ความต่างรับกันว่า ที่ดินพิพาทเป็นที่สาธารณประโยชน์ คดีนี้จึงเป็นคดีพิพาทเกี่ยวกับการกระทำละเมิดของหน่วยงานทางปกครอง อันเกิดจากการใช้อำนาจตามกฎหมาย ตามมาตรา ๙ วรรคหนึ่ง (๓) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๒ อยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลปกครอง